

Theo t báo, đi u này v a thi t y u cho công cu c ho ch đ nh chính sách kinh t xã h i, v a giúp Trung Qu c xóa nhòa hình nh m t qu c gia thi u th ng kê đáng tin c y.

Th ng kê không xác th c : M i lo c a lãnh đ o Trung Qu c

C nh sát canh gác tr c n i h p c a Qu c H i Trung Qu c
B c Kinh ngày 06/03/2011. REUTERS/David Gray

C u t ng th ng Pháp Jacques Chirac ph i ra tòa là s ki n mà báo chí Pháp hôm nay coi tr ng nh t, bên c nh h s Libya và các láng gi ng p. Ngoài ra Trung Qu c cũng đ c đ c bi t quan tâm, v i k ho ch 5 năm (2011-2015) mà Qu c h i n c này s thông qua. Trong tình hình đó, Le Figaro đã nêu b t v n đ s li u th ng kê không m y chính xác t i Trung Qu c.

« Trung Qu c mu n b c ti ng x u v th ng kê gian đ i ». D i t a đ trên đây, nh t báo Le Figaro phân tích c g ng c a gi i lãnh đ o B c Kinh hi n nay đ có đ c nh ng s li u xác th c v dân s , mà k t qu đ t ki m tra m i s p đ c công b . Theo t báo, đi u này v a thi t y u cho công cu c ho ch đ nh chính sách kinh t xã h i, v a giúp Trung Qu c xóa nhòa hình nh m t qu c gia thi u th ng kê đáng tin c y.

M đ u bài phân tích, nhà báo Jean-Pierre Robin so sánh quan đi m c a hai lãnh đ o Trung Qu c : đ ng kim phó ch t ch n c Lý Kh c C ng, ng i đ c cho là s lên thay th ông H C m Đào k t năm 2012, và c lãnh đ o Đ ng Ti u Bình, ng i đã m c a kinh t Trung Qu c.

Đ i v i ông Lý Kh c C ng, xu t thân là m t kinh t gia, s li u ph i xác th c. Khi kh i đ ng k ho ch ki m tra dân s , ông đã yêu c u là k t qu ph i « trung th c, chính xác và đ y đ ». Theo Le Figaro, đã qua r i th i k mà ông Đ ng Ti u Bình, khi tr i m t h c gi M v dân s

Trung Quốc, đã nói một cách giễu cợt rằng : « Một số địa phương (Trung Quốc) cho rằng tất nhất là phải có một con số to lớn, một số khác lại suy nghĩ ngược lại ; ai mà biết được số thật là gì ! ».

Với một kiểm tra dân số lớn như sáu này tại Trung Quốc, lần trước là vào năm 2000, nhất báo Pháp cho biết là nó đã huy động đến 6 triệu nhân viên, và kết quả số được công bố vào tháng tiếp theo đây. Tác động của công cuộc kiểm tra dân số lớn này sẽ rất quan trọng vì nó có thể thúc đẩy Bộ Kinh tế và « chính sách một con », ban hành từ năm 1979 để ngăn ngừa nguy cơ nhân mãn.

Chính sách này, được cho là đã giảm được 400 triệu trẻ em sinh đẻ trong vòng 30 năm qua, tuy nhiên có thể là nguyên nhân làm cho tỷ lệ sinh sản tại Trung Quốc tuột xuống dưới ngưỡng 1,5%, một tỷ lệ còn thấp hơn mức cần thiết để bù đắp số mất đi của các thế hệ, nghĩa là giúp cho xã hội khởi đầu lão hóa.

Theo Le Figaro, để có được các số liệu xác thực nhân một kiểm tra dân số lớn này, chính quyền Bộ Kinh tế đã cam kết là sẽ không trừng phạt các gia đình không tôn trọng chính sách một con. Điều này với việc tiếp báo, quyết tâm có được những số liệu chính xác, chắc không phải là 'hợp lòng nhà nọ', đã được thể hiện trong một lãnh vực, vì chính quyền nhận thức rõ các khuyết tật tiềm ẩn trong hệ thống thông tin của mình.

Lý Khóc Cười : Các số liệu về GDP không xác tín lắm

Một trong những thí dụ điển hình được Le Figaro nhắc lại là số liệu về GDP của Trung Quốc, công bố mỗi quý một lần, và những thông tin làm cho các thế giới trầm trồ. Vào năm 2007, khi còn làm Bí thư tỉnh ủy Liêu Ninh, ông Lý Khóc Cười đã công nhận với Đới Sĩ Mạnh tại Trung Quốc là ông chỉ chú ý đến ba số liệu để đánh giá mức tăng trưởng kinh tế Trung Quốc : « mức tiêu thụ điện, lượng hàng hóa vận chuyển bằng đường sắt và trữ giá các tín dụng ».

Điều này ông Lý Khóc Cười : « Các số liệu về GDP do con người lập ra (tức là được chế tạo ra) không phải là được quan sát trực tiếp), do đó không xác tín lắm ». Nhận xét này của nhân vật lãnh đạo tỉnh ủy lại tại Trung Quốc đã được Đới Sĩ Mạnh tại Bộ Kinh tế ghi lại trong một bức điện một đường website WikiLeaks tiết lộ gần đây.

Theo Le Figaro, các quan sát viên quốc tế tiếp tục xem xét các số liệu về GDP của Trung Quốc với một con mắt đầy nghi ngờ. Một trong những nguyên nhân là số liệu này chỉ có trên danh nghĩa mà thôi vì cách tính của Trung Quốc khác hẳn với các nước phát triển khác.

Hệ tính mức tăng trưởng GDP mới quý so với cùng kỳ một năm trước đó, chỉ không phải là so với quý trước như thông lệ. Các chuyên gia thế giới về Trung Quốc lại không đi vào chủ đề về số liệu căn cứ vào các yếu tố trở lại với thời kỳ trước, chỉ nói rằng họ nhận thấy các kỳ nghỉ lễ Lao động hay Tết nguyên đán, có thể kéo dài tới 4 ngày để một tuần lễ tùy theo năm.

Ngoài ra, còn có tình trạng chênh lệch từ 2% đến 3% tùy theo vùng vì các lãnh đạo địa phương mua thêm hàng hóa để làm cho tỷ lệ tăng trưởng toàn quốc phình lên. Số liệu về lạm phát hàng hóa cũng không xác thực vì họ trừ giá các loại « phiêu lưu tiêu thụ » để các doanh nghiệp cung cấp cho nhân viên chi một phần quan trọng lợi tức.

Cơ quan thế giới về gia đình của Trung Quốc cũng không có thông tin về tài sản của một người. Danh sách các tỷ phú Trung Quốc chỉ nói rằng họ, dựa vào các danh sách quốc gia như Forbes hay Hurun công bố.

Trung Quốc tiếp tục chiến lược phát triển từ đây đến năm 2015

Les Echos dành một trang nhất cho số kiến, tóm lược các nét chính: để kinh tế không bị hâm nóng, Bắc Kinh mong muốn tăng trưởng kinh tế 'chậm mà chắc', và có chủ trương. Bắc Kinh cũng muốn giảm bớt công xã hội từ đây đến năm 2015. Tuy nhiên mặt chính trị vẫn không nằm trong chương trình nghị sự.

Les Echos trích bài diễn văn của Thủ tướng Trung Quốc trước các đại biểu ngày khai mạc khóa họp, với những xét mả mai là nếu ai còn nghi ngờ về tính chính đáng của chế độ, thì ông Ôn Gia Bình đã gián tiếp trả lời với danh sách dài những thành tựu đã đạt được trong khoảng 5 năm vừa qua: tốc độ tăng trưởng hàng năm trung bình 11,2%, việc xây dựng hàng chục ngàn cây số đường sắt và xa lộ, tạo thêm được 52 triệu công ăn việc làm...

Tóm lại, thông điệp rõ ràng như ông Ôn Gia Bình đã trình bày : những thành công rực rỡ đó chứng minh tính ưu việt của chế độ xã hội và chế độ Trung Quốc. Và Les Echos ghi nhận chế độ sau khi đã khẳng định tính chính đáng, thì thậm chí Trung Quốc mới nói đến những mục tiêu trong kế hoạch 5 năm sắp tới, mà điểm đầu tiên là không hề có mục tiêu chính trị, chỉ tập trung đi theo đường hướng đúng và chắc chắn ra tới 20 năm qua. Tuy nhiên trong chiến lược thu nhập kinh tế này có mục tiêu cải thiện đời sống người dân.

Nhìn chung theo tờ báo, thì thậm chí Trung Quốc muốn đánh vào những bất công xã hội ngày càng sâu đậm ở Trung Quốc, và nên được xem là một đề do chế độ ưu đãi và sự phân biệt chế độ. Cho nên cần phải cải thiện đời sống nông dân, tăng lương tối thiểu. Thu nhập lao động phải được tăng nhanh hơn là tỷ lệ tăng lương. Chiến lược đưa ra sẽ dựa trên cơ sở này, và dĩ nhiên còn có việc tăng cường chi tiêu cho công nghiệp 'thu nhập bất chính', tức là do tham nhũng.

Les Echos trích dẫn hãng tin Bloomberg, nhìn thấy có cái gì đó mới mẻ khi những lời cam kết trên của thậm chí ông Ôn Gia Bình là để đưa ra trước mắt công toà mang tính chất tiêu biểu của xã hội Trung Quốc, nơi mà 70 người giàu nhất tập hợp một tài sản lên đến 75 tỷ đô la, trong lúc mà 70 người nghèo nhất Quốc Hội Mỹ thì tài sản chỉ có 4,8 tỷ đô la mà thôi.

Trung Quốc : sau tăng trưởng kinh tế sẽ là phát huy hạnh phúc ?

Nhất báo Le Monde cũng chú ý đến khía cạnh cải thiện đời sống người dân Trung Quốc trong bài báo trang quốc tế của nó : « Sau khi tìm kiếm tăng trưởng bằng mọi giá, Bắc Kinh giờ đây muốn 'hạnh phúc' cho người dân ».

Theo tác giả bài báo, sẽ chỉ hai từ 'hài hoà' và 'hạnh phúc' được nhắc đi nhắc lại hiện nay, đó là để 'đáp lại' tình hình xã hội ngày càng căng thẳng, khi mà cho chính quyền phải đi cao cường nhấc vào lúc các chế độ được tài trên thế giới đang gặp sóng gió.

Bài báo nhắc lại là các nhà báo nước ngoài muốn theo dõi các cuộc xu hướng đường lối Trung Quốc được nêu lên trên internet, thì đã bị công an mời và đưa đến những nơi mật, và bị đe dọa trục xuất một cách thô bạo hay gián tiếp.

Cách mạng Hoa lại làm lãnh đạo Bắc Kinh lên cơn sốt

Libération cũng nhìn về phía Trung Quốc đã nêu lên điểm đang làm chính quyền lên cơn sốt : những lời kêu gọi biểu tình theo những cách mạng Hoa Lài trên internet. Những người kêu gọi là ai, không ai biết, người đáp ứng xu hướng những cách mạng thay bao nhiêu, những công an thì du tăng cường rượt đuổi những người đi đầu kêu gọi tập, ở trung tâm các thành phố lớn như Bắc Kinh, Thượng Hải... Tờ báo chủ yếu hàng đầu : « Giỏi lý khai mà làm Bắc Kinh đau đầu ư ».

Bài báo mô tả cảnh khu phố những người ở trung tâm Bắc Kinh hôm qua, không khác gì một thành phố bao vây, bị đặt trong tình trạng thiệt quân luật : hàng trăm cảnh sát đi tuần khai thác theo con đường lớn, ngăn chặn lối ra vào, kiểm tra giấy tờ người đi đường.

Các nhà báo mua vào khu phố này đều bị đuổi ra, trong số này có phóng viên của Libération. Họ đi các giờ thích rõ ràng là không được hành nghề tại đây. Theo Libération, chính quyền kiểm soát khá hiệu quả mạng internet, cho nên người dân Bắc Kinh không hay biết về những lời kêu gọi xu hướng, mà các tác giả bí mật đưa ra, kêu gọi dân chúng phản đối chính quyền bằng cách 'đi dạo' một chỗ nhất, vào khoảng 14 giờ, tại những nơi như ở Bắc Kinh, Thượng Hải, cũng như tại 39 thành phố khác. Dù chỉ đi dạo, không mang biểu ngữ, cũng không hô khẩu hiệu, những đã khiến chính quyền lên cơn sốt.

Libération nhắc lại thời tiết ra chỗ có một cuộc biểu tình nào lớn, đáng gọi là biểu tình diễn ra cho đến ngày này, và cũng không có gì cho thấy Trung Quốc đã chín muồi cho một cuộc cách mạng, những lực lượng công an và quân đội đi tuần khai ngày càng đông một chỗ nhất bắt đầu làm người dân cảnh giác.

Và theo tờ báo, cũng như xác nhận nỗi lo sợ của chính quyền về một phong trào quần chúng làm hất hòng, Quốc hội Trung Quốc đã thông qua quyết định của chính phủ, tăng 13,8% ngân sách an ninh nội chính, vượt hơn ngân sách của quân đội.

Pháp : Phiên xử cựu tổng thống Chirac nhiều khả năng hoãn

Ông Jacques Chirac phải ra trước tòa tiễu hình, là sự kiện sệt dồ mà các báo hôm nay đăt lên hàng đầ, nhđng chđy hđu nhđ cùng mđt tđa nhđ ghi nhđn cđa Le Figaro : « Vđ xét xđ có khđ năng bđ đđi đđi ».

Le Monde cũng cùng quan đđm, cho là phiên tòa có thđ không đđn ra, còn La Croix thì đđ đoán rđng vđ xđ có thđ bđ đđi đđi đđn nhiđu thđng.

Libya lâm vào nđi chiđn

Vđ thđi sđ thđ giđi, tình hình Libya và các nđđ c láng giđng đ Rđp tiđp tđc là hđ sđ đđn. Các cđp mđt đđ đđn trđđ c tiđn vđ Libya nđi mà « cuđ c nđi chiđn đđng đđn ra vđ n đđc liđt », mđt tđt trang nhđt cđa Le Figaro, hođc nhđ hàng tđa cđa Libération : « Kadhafi phđn công ».

đ trang trong đđđi tđa đđ « Nhđng ngđđi trung thành vđi Kadhafi phđ trđđng đđc đđng », đđc phái viên Le Figaro trong khu vđc, tđđng thuđt vđ nhđng trđn phđn công hôm qua, vđi đđc đđng cđa tđng thđng Libya sđ đđng xe tăng và máy bay tiđp tđc tđn công vđ phiđ đđng hđu chiđm đđi nhđng nđi đđ rđi vào tay phe nđi đđy.

Đđng vđ mđt phđđng tiđn, rõ ràng là quân chính phđ mđnh hđn phe nđi đđy, thđ nhđng không đđ dđng đđng bđt đđđ c đđc đđng ‘cách mđng’, vũ khí yđu kém hđn nhđng vđn cđm cđ, không chđ đ phiđ đđng mà đ phiđ Tây, nhđ đ thành phđ Zawiya, chđ cách thđ đđ Tripoli không đđy 50 cây sđ.

Hđn nay theo Le Figaro, phe nđi đđy đđ kiđm soát vùng biên giđi vđi Ai cđp. Báo giđi nđđ c ngoài hđn nay đđ có mđt tđi nhiđu thành phđ mà ngđđi nđi đđy đđng kiđm soát. Trong mđt Le Figaro, cuđ c cách mđng Libya đđng chuyđn thành mđt cuđ c nđi chiđn.

Báo Le Monde đđ c đđc phái viên đđn vùng phiđ Đđng Libya và đđ tđđng thuđt cđnh chiđn tranh thành phđ Brega, mô tđ mđt cuđ c đđi đđu không cân xđng vđ vũ trang, mđt bên là không quân oanh kích, mđt bên có vài chiđc xe khđp khiđng, trang bđ súng B40, hay súng chđng tăng, súng cá nhân là AK.

Lính nổi dậy không thu được hàng loạt máy bay, nhưng họ đã tìm thấy chi m gi đ của Braga, một thành phố nhỏ mang tính chiến lược ở vùng phía Đông Libya, hiện nay đây là một công xưởng, có nhà máy lọc dầu, nhà máy hoá dầu.

Obama tiến thoái lưỡng nan trên hồ sơ Libya

Nhìn vào tác động của tình hình Libya, Le Figaro nhận thấy là các cuộc cách mạng ở Bắc Phi đang là nỗi đau đầu của Tổng thống Mỹ Obama. Ông đang tiến thoái lưỡng nan : người nhìn một cách bất lợi của cuộc cách mạng trung thành với Kadhafi gây hại cho dân chúng, hay can thiệp quân sự vào một cuộc xung đột đang chuyển thành nội chiến phức tạp, khó lường ?

Tuần qua, tổng thống Mỹ đã chối bỏ bài ngoại giao, kêu gọi Kadhafi ra đi, ngoại trưởng Clinton không lo ngại bất cứ khả năng nào kể cả thành lập vùng cấm bay. Washington hy vọng là giới thân cận Kadhafi sẽ bỏ rơi ông ta và quay về theo phe đối lập.

Thực tế là không diễn ra như vậy, và Kadhafi đã phẫn pháo, làm xáo trộn ván bài và đưa Libya vào cơn hỗn loạn. Chính quyền Mỹ lâm vào thế kẹt, giữa một bên là ý muốn chấm dứt biến máu, và một bên là nỗi lo ngại bị cuốn vào một cuộc chiến thứ 3 kéo dài triền miên trên đất Hồi giáo.